

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek
pa soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti
rejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredno priloge: Ob no-
vem letu „Kazipot po Goriskem in Graškiškem“, in
„Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne
sveze“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
Na naročnino brez doposlane naročnine se ne oziramo
Oglašit in poslati se računajo po Pčic-Visual-De
iskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabšič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni
Naročnino in oglašit je plačati loco Gorica
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČA“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šoleke
ul., Jollersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po
kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni »Avrenčič
na trgu della Caserma.

„Katoliški“ študenti v Gorici.

II.

Neki „Danifer“ šilc bo predaval o vpra-
šanju „Ali je pri nas mogoča kato-
liška umetnost?“ Hm, katoliška umetnost!
Vse mora biti katoliško! Če se rodi tako le
pravi umetnik na svet, umetnik po Božji
volji, pa dela in stvarja, kakor mu vleva
notranji nagon — kaj tak umetnik naj se
šele trudi, da bi ugajal tej ali oni struji?
Umetnik je samostojen stvaritelj, pred kate-
rim bi morali imeti vsi respekt, ne pa da se
hoče užititi v kako posebno, omenjeno na-
ziranje, v katerem naj bi se gibal in čez
katero bi ne smel stopiti. Klerikanci imajo
posebne pojme o umetnosti, zato so jo pa
krstili „katoliška umetnost“. Mi poznamo
samo umetnost, klerikanci poznajo le „kato-
liško umetnost“. Zato pa tudi nimajo nobe-
nega pravega umetnika, ampak kdor se
jim poda je ali jako slab umetnik, ki ne za-
služi imena umetnika, kvari.ec je, ali pa
ptič s pristrženimi peruti, torej ne več
umetnik.

Pravi umetnik je umetnik in nič dru-
gega, ne pa da bo imel poseben pridevek!
Priznavamo, da je tudi sveta katoliška
cerkev imela smisel za umetnost, za pravo
umetnost, ali samo takrat, kadar jej je ka-
zalo. Razne sloveče starinske cerkve so polne
prave umetnosti in v Vatikanu še danda-
našnji delajo velike „kšefte“ z umetnostjo —
pri nas na Slovenskem pa hoče nastopiti hu-
dičevy kraljestvo, ako se vidi v kakem slo-
venskem oknu kak umetvor.

Ali je pri nas mogoča „katoliška“ umet-
nost — naj rajši popraš predavatelj šilc,
ali je pri nas v naših mizernih razmerah
sploh mogoča umetnost?

Naš narod je res čudovito nadarjen.
Producira tudi umetnike. Tak mal, neznan
narod, ki ne zna ceniti umetnikov. Slovenski
umetnik je umetnik, pa velik siromak. Če si
ne poišče drugje zaslužka, mora poginiti
gladu. Namesto pa, da bi se iskalo pot, da
se pomaga umetnikom in jih obdrži, hočejo

imeti klerikanci svojo posebno umetnost: ka-
toliško umetnost, da bi se tako zatra prava
umetnost ter bi triumfovala nad njo navadna
„lušarija“. Želimo, da si taki referati tudi
priobčijo, potem bomo govorili lahko še bolj
iz oči v oči.

Eden izmed „katoliških“ študentov se
piše Pantar ter bo predaval o „politič-
nih in dijaških strujah s posebnim
ozirom na katoliške stranke“. Kaj
stori puntarski fant? Zabavljaj bo „liberal-
cem“ in socialnim demokratom, grajal bo
napredne dijaško struje, hvalil pa klerikalne
potuhnjence in razne stranke, ki sleparijo
svet s katoliškim imenom. Od napredne strani
se stori za dijaštvo mnogo premalo, kleri-
kanci pa obračajo svojo največjo pozornost
dijaštvu. Sestanki, predavanja, časniki, denarne
podpore itd., sploh vse, kar morejo, znav-
ljajo v ta namen, da bi ujeli v svoje mrežo
kar največ dijakov. Tak lov na goriške dijake
bo sestanek „katoliških“ študentov v Gorici v
drugi polovici tega meseca. Imena vseh
goriških študentov, ki se udležo
sestanku, priobčimo, da jih bomo
poznali. Težko ne bo jih poznati, ker jih
ne bo dosti....

O narodnostnem problemu z
ozirom na naše narodne, posebno
goriške zahteve bo govoril jurist Le-
opold Kemperle iz Iludejužne. Tema je lep
in se da reči mnogo lepega in dobrega, ali
težko je to spraviti v sklad v stremljenjem
klerikalizma, ki je internacionalen in po ka-
terega naukih je narodnost poganstvo,
kakor je to učil posebno ranjki „slovenski“
kardinal Jacobus Missia. Klerikalcu mora biti
narodnost deveta brigaj; v to ga zavajajo na-
meni klerikalizma. Po teh namelih se ravna
klerikanci dosledno povsodi. Kolikokrat smo
jih že vjeli pri takem delu ter pribili njihova
nenarodna dejanja! — Mogoče, da napravi
g. Kemperle referat, ki bo z našega ožjega
goriškega stališča upoštevanje vreden; toda
kaj pomaga vse to, ko pa vidimo slovenske
klerikalce, kako povsodi iščejo edinole svoje
strankarske koristi, pod katerimi tolikrat trpi
naša sveta narodna reč. Nō, vsekakor pa smo
radovedni na ta referat!

Po tem referatu pa bo — komers ali
klerikalni krok, najtežje pričakovana točka,
katero so pomotoma izpustili iz programa.
Naj jim teknet „brie“ in „vipavec“ pa
kraški teran — morda dobijo po njih spo-
znanje, da „katoliško“ študentovsko ni vredno
piškavega oreha, da je tako študentovstvo,
kakor bi rekel Boltertu Pepe v „Slovencu“
— od muh“.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Nekatere podružnice niso še
letos uposale doneskov, ki so jih morda na-
brale v prvem polletju 1908. Prosi se uljudno,
da se pošljejo še ta mesec.

Vsaka podružnica družbo sv.
Cirila in Metoda bi lahko napravila na
leto dve veselici, eno v zimskem, drugo v
poletnem času. Po mnogih krajih se prirede
veselice, ne da bi jim dale kake posebne na-
rodne tendence. V vsakem takem slučaju naj
stopi družba sv. Cirila in Metoda v ospredje:
„Družbi sv. C. i. M. v procvit, moč in rast!“

Razglednic družbo sv. Cirila
in Metoda se je v mesecu juliju malo pro-
dale. Rodoljubi, prosimo vas, storite svojo dolž-
nost, ter segajte le po družbinih razglednicah.
Povsod zahtevajte naših razglednic. Čestite
člane podružnic prosimo uljudno, da pridno
agitirajo za prodajo razglednic.

DOPISI.

Iz bouškega okraja.

Log pod Mangartom 8./VIII. 1908. — V
št. 61. „Gorice“ se je oglašil nek nadebuden
klerikalec iz Loga izpod Mangarta ter se
pritoževal, v kaki nevarnosti so erarični tu-
kajšnji delavci v elektrarni. Imel je baje
dobro voljo delavcem pomagati, a bil je toli
neroden, da jim je z onim dopisom le ško-
doval. V „Gorici“ se pritožuje, da imava
midva podpisana delavca o elektrarni preveč
dela, namreč 12 ur; midva pa poveva onemu
dopisniku, ki je napisal v časopis, ako hoče
nam pomagati, naj ubere drugo pot, ker s

tem, da je poslal dopis v „Gorico“, nama bi
lahko le škodoval.

Sicer je res, imava midva po 12. ur
zaporedoma službe, toda za tem imava tudi
po 12 ur počitka. In ta čas dela, akoravno
je dolg, je pa vendar lahek in tolaživa se
s tem, da sva izvanredno dobro plačana.

Ta naj bo v odgovor „Gorici“, da
gotovo krogi ne bodo napatno razumeli.

Anton Jakl in Ivan Piusi,
uslužbenca pri elektrarni v Logu.

Iz sežanskega okraja.

Volkropan 8./VIII. 1908. — Včerašnji
dan je bil za našo občino dan nesreče. Koj
popolnoči je silno deževalo, a od 9. do
10. predpoldne je naliv provzročil nad 30000
K škodo. Voda je razdrila pota, da se ne
more po njih voziti, odnesla zemljo iz njiv
in mesto zemlje nanesla kamenja. Iz britev
je voda drla po strugah tako silovito, da je
podrla in odnesla zidove ter drvila težko ka-
menje po njivah in napolnila doline, da še
danes je v dolah po več metrov vodne vi-
šine; turščica, ajda in druge rastline so pod
vodo, deloma uničene. Voda je pridrla v hiše
do prvega nadstropja, v hleve in polnila
hrame. V več hišah so se ljudje komaj rešili
ter iz hlevov izganjali živino. Take povodnji
ne pamti nihče.

Vbogo ljudstvo žalostno zre na pokvar-
jeno nívje in travnike, poruvane trte in razna
druga poškodovanja. Maja in junija je suša
skoraj popolnoma uničila žito, travo s pomočjo
kobilic; gosenice so ogolili drevesa, a zdaj
še ta nesreča. Ljudstvo zdihuje: Kaj bo?
kaj bo? Vseled prejšnjih slabih letin in trtne
ušice smo zlezli v dolgovanje, kamnoseški
obrt je skoraj uničen. Od kje pomoči? Od
vlade! Ko bi bili maziljenci viteza Pajerja,
da bi bili Lahi, bi že dobili z vrhom po-
vrnjeno škodo, a ker smo pod zaščito —
peto drugega viteza, ki nam ne zna, ne
more, ali noče pomagati, se bojimo, da do-
bimo navadno podporo — počrtano ničlo.

Visoka c. kr. vlada odpri vendar jeden-
krat svoje srce tudi za nas kraške kmeto-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

V senci nekega šotora, ki je stal na poti, ga je
oni čakal.

— No, dragi prijatelj, kaj je? ga vpraša došlec
v najčistejši francosčini, ki se je kedaj govorila od
Roueaa do Toursa.

— Prijatelj, nič časa ne smeva izgubiti, in treba
je obvestiti kraja.

— Kaj se torej godi?

— Predolgo bi vam moral praviti; sicer boste pa
tako čuli. In vsaka najmanjša besedica, ki bi jo tu
govorila, utegne vse pokvariti. Pojdiva k milordu
Winterju.

In oba odideta na nasprotni konec tabora; toda
ker tabor ni pokrival več nego sto kvadratnih čevljev
tal, sta dospela kmalu do šotora onega, ki sta ga
iskala.

— Ali vaš gospod spi, Toni? vpraša po angleško
eden izmed vitezov slugo, ki je ležal v prvem oddelku,
kateri je nadomestoval predsoho.

— Ne, gospod grof, odvrne lakaj, mislim, da ne
spi, ali pa je zaspal šele v zadnjem hipu, zakaj ko je
prišel od kralja, je hodil več nego dve uri gor in dol,

in njegovi koraki so utihnili šele pred desetimi minu-
tami; sicer pa ga lahko vidite, pristavi lakaj ter pri-
vzdigne vrata šotora.

In res, Winter je sedel pred odprtino, ki je bila
narejena namesto okna in skozi katero je prihajal
nočni zrak; upiral je svoje oči otožno v luno, ki je
bila skrita, kakor smo že rekli, skoro popolnoma za
gostimi, črnimi oblaki.

Prijatelja se približata Winterju, ki je gledal v
nebo glavo podprto ob dlan; ni ju slišal, ko sta prišla
bliže, in ostal je nepravično, dokler ni začutil, da mu
je nekdo položil roko na ramo.

Tedaj se je obrnil, spoznal Athosa in Aramisa
ter jima podal roko.

— Sta li opazila, jima pravi nato, kake krvave
harve je nočoj luna?

— Ne, odvrne Athos, meni se zdi, kakor navadno.

— Pogledajte, Aramis, pravi Winter.

— Priznati moram, odvrne ta, da se strinjam z
grofom La Fère-jem in da ne vidim na luni nič nena-
vadnega.

— Milord, pravi Athos, v tako bednem položaju,
kakršen je naš, treba opazovati zemljo in ne neba;
ste li opazovali naše Škotce in se zanašate nanje?

— Škotce? vpraša Winter; kake Škotce?

— E, naše, za Boga! pravi Athos; one, katerim
se je zaupal kralj, Škotce grofa Loewena.

— Ne, odvrne Winter, nisem jih opazoval. Nato
pristavi: Povejte mi, ne vidite li, kakor jaz, te rdeč-
kaste lise, ki pokriva nebo?

— Prav ničesar ne vidiva, odvrne hkrati Athos
in Aramis.

— Povejte mi, nadaljuje Winter, vtopljen vedno
v isto misel, ni li v Franciji stara tradicija, da je
videl Henrik IV. na predvečer onega dne, ko je bil
umorjen, igraje šah z Bassompierom, na deski krvave
madeže?

— Da, odvrne Athos, in meni samemu je maršal
večkrat to pravil.

— Da, zašepče Winter, in naslednjega dne je
bil Henrik IV. umorjen.

— Toda v kaki zvezi je ta prikazen Henrika IV.
z vami, lord? vpraša Aramis.

— V nobeni gospoda, in res sem neumen, da
vama pravim take stvari, dočim mi vajin prihod v
moj šotor ob tej uri naznanja, da prinašata gotovo
kako važno novico.

— Da, milord, pravi Athos, s kraljem bi rad
govoril.

— S kraljem? Toda kralj spi.

— Povedati mu imam važne stvari.

— Se ne dajo li te stvari odložiti na jutri?

— Mora jih takoj zvedeti, in še je morda že
prepozno.

— Vstopimo, gospoda, pravi Winter.

Winterjev šotor je stal poleg kraljevega, od
onega do drugega je vodil nekak hodnik. Na tem
hodniku ni bilo nikake straže, temveč tu je stal samo
zanesljiv strežaj Karol I., zaradi tega, da je lahko
kralj, kadar se je mudilo, takoj govoril s svojim
zvestim služabnikom.

— Ta dva gospoda gresta z menoj, pravi Winter
lakaju.

Ta se prikloni ter pusti plemiča dafje.

valce, četudi smo Slovenci, poglej našo udanost in zvestobo ter pomagaj nam v bedi, ko kličemo, prosimo pomoči!

Iz ajdovskega okraja.

Iz Ajdovščine. — Prijazen naš trg se izobno razvija v vsakem oziru: tu si podajata obrtnija in umno kmetijstvo prijazno roke. Vidimo napredek na vseh krajih in poljih. — A nekaj je, kar nas teži, kar je prava rak-rana na našem telesu, namreč zelo mala skrb za zdravstvo. Pod tem nedostatkom ječi ne le naš trg že desetletja, ampak cel ajdovski okraj.

Veliko mladih žrtev že itak zahtevajo tukajšnje obrtnijske naprave, mnogi telesno popolnoma onemorejo v tovarnah in marsikateri podleže dolgotrajni bolezni. Mno, i izmed teh bi mogoče okrevali, ko bi mogli osebno do goriških zdravnikov; ker pa ne morejo, čakajo potrpežljivo in ječaje v posteljah svoje rešitve — smrti. Vsak teden pelje vipavski vlak na stotine potnikov v Gorico, ki gredo iskat lečila svojim domačim. Rado vednež bo vprašal: je-li Ajdovščina brez zdravnika? Oda, imamo zdravnika, a želimo si že dolgo vrsto let, da bi ga ne imeli, in nihče, ne zdravnik sam, ne merodajni faktorji nam te naše srčne želje ne izpolnjujejo.

Konečno želimo še zdravnika domačina — Slovenca, — ki bo čutil z nami in mi z njim, in do kojega se bo naše ljudstvo z zaupanjem obračalo.

Iz kanalskega okraja.

Iz Arč. — „Primorski list“ v št. 32. čez vse hvali izobraževalna društva, kako lep uspeh imajo, da so odpravili nočno kričanje, pijančevanje itd. Preteklo nedeljo vidilo se je še kaj bolj znamenitega, kako se mladenč slo. kat. izobraževalnega društva z drugimi domačimi fanti pretepajo ter semtertja ulačijo, smeja vredno da se med domačimi takšne nepotrebne neumnosti uganjajo. Lahko je na to pošten „kamus“ ponosen, da se ta njih vsakoletna imenitna zabava ponavlja.

Iz goriške okolice.

Iz Dornberga. — Pred ne davnim časom smo naznanili cenjeni „Soti“, da priredi društvo „Naprej“ v Dornbergu znamenito šaloigro „Cigani“ v treh dejanjih dne 30. avgusta. t. l. Na prošnjo „Zveze nar. društev za Goriško“ smo veselico prenesli na 23. t. m. in sicer radi tega, ker ima 30. t. m. društvo „Vipava“ v Mirnu veliko veselico in se bo tam isti dan ustanovilo „Sokolsko društvo“. To smo tudi naredili zato, ker se čutimo popolnoma pripravljene že sedaj. Vloge igre so v tako dobrih rokah, da je sploh izključen strah ali pa misel, da bi kateri igralec naredil kako hibo v svoji vlogi.

Pa ne samo igra, ampak tudi druge zabave bodo dne 23. t. m. v Dornbergu. Šaljiva pošta, razni šaljivi muzeji, srečkanje in sploh podobnih zabav bo na izbero, tako da se bo lahko vsakrati za malo vinarjev, kateri

se bodo nabirali zgolj za družbo „Sv. Cirila in Metoda“, razun veselice in plesa, katerih dobiček se uporabi za prepotrebno ljudsko knjižnico v Dornbergu, zabaval popolnoma po svojem okusu. Za poskočno mladino bo pa skrbel vojaški orkester pešpolka št. 47. iz Gorice. Natačen vsopred slavnosti objavimo pravočasno.

Domače vesti.

Zaroka. — 9. t. m. se je zaročil g. J. Bostjančič, poslovodja tvrdke Lavrenčič & Domicelj v Gorici z gospodično Alojzijo Clauss.

Učiteljska imenovanja na Tolminskem: V def. nameštenje so predlagani: Anton Stres za Cerkljo, Josip Semolič za Zalaz, Milko Kalan za Drežnico, Albina Gerželj za Tolmin, Štefania Komavli za Žago, Ljudmila Zavrtanik za Čezsoto, Marija Perin za Grahovo in Katica Brezavšek za Breginj.

Prov. so imenovani: Koch Izidor za Čezsoto, Rafael Fajgelj za Sedlo, Srečko Borštnik za Breginj, Ivančič Josip za Tolmin, Hude Karol za Strmec, Mikuz za Log, Trebše za Kal, Matelič za Hudobužno, Perko za Idrsko, Ivančič Albert za Kamno, Mahnič za Police-Vrh, Berce za Bovec, Štanta za Otalež, Marija Repič za Trebušo, Mozetič za Cerkljo, Strel za Breginj, Perin Ana za Plužnje, Marinič za Ponikve, Jevšek za Ruti, Miklavčič za Kobarič, Bratina za Bovec, Pagon za Jagrše, Bogataj za Drežnico, Zavrtanik za Borjano in Drašler za Bukovo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo na predlog g. Alberta Gruden pod murvo v Petovljah 8 K. — Darovali so sledeči gg. in sicer vsak po 1 krono: Urban Gruden, Alojzij Pogorelec, Josip Pavletič, Marija Pavletič, Daniel Maraž, Mat. Tomsič, Albert Gruden, Lucija Gruden.

Za družbo sv. C. in M. je nabral g. Rudolf Benedetič iz Gorice v veseli družbi v gostilni A. Prinčič po plesu v Vipolžah K 11-70. Darovali so sledeči gg.: Štefan Reja 1 K, Franc Blažič 1 K, Andrej Bensa 1 K, Franc Klin 50 v, Andrej Jakontič 1 K, Jož. Škerjanc 90 v, Janez Školariš 50 v, Ivan Reja 1 K, Jožef Školariš 1 K, Štefan Zorzut 40 v, Jožef Komac 1 K, Franc Školariš K 1-20, Filip Klanjšček 50 v in R. Benedetič 70 vin.

Srčna hvala vsem gg. darovalcem! Posebej pa še g. Francu Školarišu, kateri je prvi z vgladom pripomogel k temu prispevku. Rojaki na deželi, posnemajte pri vsakem plesu in veselici vrle zavedne Vipolžane! O vsaki priliki spomnite se na prekoristno družbo sv. Cirila in Metoda!

„Die Information“ o vladnem gospodarskem programu za Primorje. — Ta dunajski list piše v svoji petkovi številki: Vlada je zadnje dni priobčila obsezen program za gospodarsko povzdigo Južno-Tirolske in Primorja, kar pričuje resno voljo Beckovega kabineta popraviti vse to, kar so zamudile prejšnje vlade kakor

tudi nove viře blagostanja za te dežele pridobiti, ali pa že obstoječe dvigniti. Kar namerava vlada v raznih panogah reformirati, njeno obljubljeno kulturno delovanje, zagotavlja prebivalcem dosedaj tako zapuščenih dežel, da se trudijo vladni krogi z vso resnostjo, da odpravijo marsikatero nedostatke, ker so isti krogi spoznali korenine vsega zla. Nameravanih reform ni pa samo z gospodarskega stališča navedeno pozdraviti, ampak tudi s političnega. Zadovoljnost avstrijskih podanikov v tej krajih je najboljša obramba proti poskušni iredentovski in velesrbske (?) agitacije, da bi si pridobila v teh krajih trdnjo. Upati je, da bodo dale merodajne stranke državnega zbora v patrijotični požrtvovalnosti sredstva na razpolago, katera bo zahtevala vlada pri proračunu za drugo leto za južni del monarhije od parlamenta. Sicer se čuje v nemško-radikalnem šatoru nekaka nezadovoljnost, češ da bodo morali Nemci za tuje narodnosti krvaveti (!), toda večina nemških poslancev si bo dala dopovedati, da bi izgubili Nemci pravico veljati kot glavni stebel državne misli, ako ne bi hoteli skrbeti za politično ohranitev državne meje. In na to politično ohranitev deluje v prvi vrsti vkrnitev vlade glede gospodarskih zadev na jugu naše države. —

V goriški „Čitalnici“ se je dobilo nekega dne vse fotelje in vse divane, ki so bili preoblečeni v rudeči pliš, z ostrim nožem prerezane, tako da niso več uporabni. Kdo je storilec, se tega dosedaj še ne ve. Čitalnica ima ogromno škodo. Oba vhoda sta se našla odprta. Vsa zadeva je naznanjena tudi policiji!

„Rdeči Prapor“ je enkrat prav dobro označil sedanjí položaj v naši deželi. Piše namreč:

„Goriški liberalci in klerikalci se kregajo zaradi komande v deželi. Razmere v tej kronovini so sploh take, da bi se v njej nabrali polni kosi operetnih snovi. Večina prebivalstva v deželi in sicer zelo znatna večina je slovenska, večina v deželni zboru je italijanska. Ergo bo tudi deželni glavar Italijan; imenovan bo zopet dr. Pajer. Politično je večina deželnega zbora liberalna, ampak namestnik deželnega glavarja bo klerikalec dr. Gregorčič. Imenovan bo, kakor se izrecno naglašja, vsled sporazuma klerikalcev in liberalcev. S tem pa satira še ni končana; slovenski klerikalci zahtevajo, se eno mesto v deželnemu odboru. Liberalci imajo v novem deželnem zboru devet mandatov, klerikalci pa šest. Pa je že tako: Kjer imajo klerikalci tako večino, da lahko komandirajo, se postavijo neusmiljeno na stališče „pravice“. Toliko nas je, toliko si vzamemo! Kjer so v manjšini, pa takoj apelirajo na „politično dostojnost“. Večina ne sme zlorabljati svoje moči, ampak mora tudi manjšini priznati primerne pravice! Klerikalci torej zahtevajo še enega deželnega odbornika, liberalci jim ga nočejo priznati in prav lahko je mogoče, da bo deželni zbor nezmožen za delo takoj, ko se snide.“

Dostavljamo, da deželni zbor bo res nezmožen za delo, ako se zgodi tako, kakor je gori očitano. Pripominjamo le še, da Gregorčič, ako bo res imenovan, ne bo to vsled sporazumljenja med liberalci in klerikalci, ker med njimi ni bilo nikakega dogovarjanja. Ako bo imenovan, je dokaz, da vlada prezira voljo večine, zato bo le ona odgovorna za

posledice. Bodi karkoli, na ši stvari ne bo v škodo!

Laški zagrizenec. — Gospod Karl vitez Finetti, c. kr. poštni kontrolor v p., je služboval na goriški pošti in zna slovenski dovolj za vsako potrebo. Kot c. kr. uradnik je veljal v družbi za tolerantnega moža. Razni ugledni Slovenci so občevali z njim. Ob poroki g. Antona Čebularja, c. kr. asistenta državnih železnic, je dobil po pošti poročno naznanilo tudi g. Finetti, ker je rodbina g. prof. Čebularja občevala z rodbino Finettijevo. Ali naznanilo je bilo slovensko in g. Finetti je odklonil sprejem s tem pripisom: „Essendo in gergo imcomprensibile, si respingo. Finetti.“ — In tak lakonski zagrizenec uživa že veliko let penzijo, dasi je krepak in zdrav; šel je v predčasni pokoj. Prav, da ga poznamo. Čez sedem let vse prav pride!

Ustavljena preiskava. — Znano je, da je volilna komisija v Dornbergu uničila 67 glasovnic ob ožji volitvi edino zato, ker pri imenu Alojzija Štreklja in bilo pripisano bivališče. Ta škandal ie vzročil župnik Lovro T o b o r a n. Podana je bila kazenska ovadba. Dolge preiskave kratkega konca je bil ta, da je preiskava — ustavljena.

Zdaj vemo, kaj se vse sme. Pri prihodnji priliki 50 volilnih komisij uniči pod to ali ono pretvezo, vse nasprotne listke, — s tem bodo proglašeni izvoljenim kandidati manjšine, ti izvoljenci bodo potem tvorili v deželnem zboru večino, ki izvolitev potrdi. Slava avstrijski pravici!

Akad. far. društvo „Adrija“ v Gorici sklicuje svoj VI. redni občni zbor dne 21. t. m. v Gorico v prostore „Zlatega jelena“, z dnevnim redom: o b 9. zjutraj: 1. čitanje dopisnika zadnjega občnega zbora; 2. a) odborovo poročilo: tajnikovo, blagajnikovo; b) poročilo knjižničnega odseka; 3. volitev predsednika in novega odbora; 4. slučajnosti. Ob 2. popoldne: 5. manifestacijsko zborovanje z govori tov. društvenega predsednika in 2 povabljenih gostov.

Redni občni zbor se je imel vršiti tekom meseca julija, a odložil se je na omenjeni dan z ozirom na dejstvo, da se vrši v dneh 21. in 22. t. m. v Gorici občni zbor klerikalne „Slovenske dijaške zveze“. Naumen, ki ga ima klerikalno dijaštvo s tem svojim občnim zborom na naših tleh, je, pokazati, da je klerikalno dijaštvo tudi pri nas že udomačeno; in to je napotilo, „Adrijo“, da se skliče ta dan vse protiklerikalne akademike na Goriškem skupaj, da na ta način manifestirajo, da je velika večina akademikov na Goriškem protiklerikalna in pokaže na nevarnost klerikalne invazije. „Adrija“ vabi vse gg. starešine in gg. podporne člane k udeležbi.

Nadalje apelira na vse tov. redne člane, da se zavedajo svoje dolžnosti in se občnega zbora gotovo udeležijo.

Pričakuje tudi od drugih akademikov nečlanov in tov. abiturijentov, da se poslanemu vabilu odzovejo.

Odbor.

Petarda je eksplodirala v petek po noči pod uredništvom „Edinosti“ v Trstu. Le radi

Kralj Karol se je moral udati neizogibni potrebi ter je zaspal na svoji trdi postelji; oblečen je bil v črno suknjo in obuť v visoke škornje, široki pas in klobuk sta ležala poleg njega. Možje se mu približajo, in Athos, ki je stopal prvi, je opazoval trenutek molče ta blede, plemeniti obraz, obrobjen z dolgimi črnimi lasmi, ki so se prijemali na sencih poti, povzročenega vsled težkega spanja; velike, modre žile so se videle pod kožo, in pod očmi so bile videti polne solz.

Athos globoko vzdihne; ta zdihljaj je vzbudil kralja, tako lahko je bilo njegovo spanje.

Odpri je oči, se naslonil na komolec ter vskliknil: — Ah, vi ste, grof-La Fère? — Da, sir, odvrne Athos. — Vi bdite, dočim jaz spim; in prinesli ste mi gotovo kako novico?

— Žal, sir, odvrne Athos; uganili ste pravo. — Torej je novica slaba? pravi kralj ter se otožno nasmehne. — Da, sir.

— Nič ne de, vi ste mi vkljub temu dobrodošli, in nikdar ne morete priti k meni, da mi ne bi naredili veselja. Vas, čegar udanost ne pozna ne domovine ne nesreče, vas mi je poslala Henrieta; naj bo torej novica, ki mi jo prinašate, kakršnakoli, govorite odkrito in brez skrbi.

— Sir, Cromwell je dospel nocoj v Newcastle. — Ah! vsklikne kralj, da me napade, kaj ne? — Ne, sir, temveč da vas napi. — Kaj pravite?

— Sir, škotski armadi smo dolžni štiristotisoč lir šterlingov, kaj ne?

— Da, na zakasneli mezdi, vem. Skoro celo leto se bojujejo moji vrli in zvesti Škotci samo za čast.

— Athos se nasmehne ter nadaljuje:

— Da, sir; toda dasi je čast lepa stvar, so se vendar naveličali, bojevati se zanjo, in nocoj so vas prodali za dvestotisoč lir, torej za polovico svote, ki jo imajo dobiti.

— Ni mogoče! pravi kraj; Škotci da bi prodali svojega kralja za dvestotisoč lir!

— Židje so prodali svojega Boga za trideset denarjev.

— In kdo je oni Judež, ki je sklenil to nesramno kupčijo?

— Grof Loewen.

— Veste li to gotovo, gospod?

— Čul sem na svoja lastna ušesa.

Kralju se izvije globok vzdih, kakor da mu je počilo srce, in glava mu omahne med roke.

— O, Škotci! pravi, Škotci, ki sem jih imenoval svoje zveste. Škotci, katerim sem se zaupal, ko bi bil lahko pobegnil v Oxford; Škotci, moji rojaki! Škotci, moji bratje! Toda veste li čisto gotovo, gospod?

— Ležal sem za šotorom grofa Loewena, privzdignil platno ter vse videl in vse slišal.

— In kdaj se bo izvršila ta ostudna kupčija?

— Danes zjutraj; kakor vidite, Veličanstvo ne smemo izgubljati časa.

— Kaj nam še preostaja, če pravite, da sem prodan?

— Pojdimo čez reko Tyne na Škotsko k lordu Montrose, ki vas gotovo ne bo prodal.

— In kaj naj storim na Škotskem? ali naj nadaljujem partizansko vojsko? Taka vojska ni vredna kralja.

— Vzgleđ Roberta Bruce-ja vam utegne pomagati tu, sir.

— Ne, ne! predolgo se že borim; če so me prodali, naj me le izdajo, in večna sramota njihovega izdajstva naj pade nanje!

— Sir, pravi Athos, morda mora tako ravnati — kralj, toda oče in soprog ne sme tako ravnati. Prišel sem v imenu vaše žene in vaše hčere, in v imenu vaše žene in vaše hčere in drugih dveh otrok, ki živita še v Londonu, vam pravim: Živite, sir, Bog hoče tako!

Kralj vstane, si opasa meč, si obriše z ruto svoje potno čelo ter pravi:

— Kaj nam je torej storiti?

— Sir, imate li v celi armadi en sam polk, na katerega se lahko zanesete?

— Winter, pravi kralj, verujete li v zvestobo svojega polka?

— Sir, samoljudje so in ljudje so postali zelo omahljivi in zelo hudobni. Verujem v njihovo svestobo, a jamčim vam ne zanjo; zaupal bi jim svoje življenje, a pomisljal bi, jim li smem zaupati življenje Vašega Veličanstva.

— Če torej nimamo nobenega polka, pravi Athos, smo pa mi trije udani možje, in dovolj nas bo. Veličanstvo, zajašite konja, postavite se v našo sredo, prekoratili bomo reko Tyne, prišli na Škotsko, in rešeni smo.

tega, ker je bilo zelo nerodno napravljena, in ker je počil le pokrov, ni bilo nobene nesreče. Petardo ima že policija v rokah. Zopet so se pokazali Lahi (kajti kdo drug naj bi nastavljal petardo pred uredništvo slovenskega časopisa ob času, ko so se penili same jeze tržaški Lahoni radi slavnosti N. D. O.), v pravi luči. Za Gorico je prišel Trst. „Corriere friulano“ poroča sicer o bombi v Gorici, toda pravi da je Jevšek, kateri je položil bombo v ulici Formica na okno, Slovenec. To se veda sklepa po imenu. Potem pa mora pristevati razne Bombiče, Pinavšice, Pavletiče, Gorgane i. t. d. med Slovence, saj imajo vsi ravno tako pristno slovenska imena kakor Jevšek.

Dopust c. kr. dvornega svetnika in predstojnika c. kr. poštne in brzojavne ravnateljstva v Trstu. — Predstojnik c. kr. poštne in brzojavne ravnateljstva v Trstu, c. kr. dvorni svetnik Herman Pattay je nastopil 10. t. m. daljši dopust.

Slovenska delavska slavnost v Trstu. — V zvezi s vsem protestom in grožnjam irredente se je vršila slavnost „Narodne delavske organizacije“ in je uspela sijajno. Pozdrav Puljčanov je bil nad vse pristrčen, spreved od kolodvora do „Nar. doma“ naravnost triumfalno. V sprevedu je bilo gotovo 6000 ljudi. Meščanstvo je delalo špalir in je bilo mirno. Pred namestniško palačo in pred „Nar. domom“ so irredentovci poskušali delati zgago z žvižganjem in kričanjem, pa so bili oklofutani in obrnani ter pregnani. Ob zvokih sokolske koračnice je spreved došel v „Nar. dom“. Policijski aparat je bil ogrožen. Konsignirano je bilo tudi vojaštvo, a brez potrebe. Popoldanska slavnost je bila naravnost veličanska. V sprevedu od „Nar. doma“ do Rojana je bilo kakih 30 društev z 12 zastavami, vsega skupaj kakih 10.000 ljudi. Po ulicah, koder se je pomikal spreved je bilo vse polno meščanstva. Z oken raznih hiš je občinstvo navdušeno ploskalo in so bile razobešene zastave. Slavnostni prostor je bil nabito poln. Slavnostni govor dr. Mandiča je vse navdušil, takisto govor Lacka Križa iz Pulje. Italijani sami priznavajo, da Trst kaj takega še ni videl, in čuje še, da je tudi na vladne kroge napravila slavnost najboljši vtisk.

Dijaški odsek za oskrbo ljudske knjižnice v Šmarjah prosi cenj. rodoljube, naj bi podpirali snujočo se knjižnico v prid narodne prosvete z darovanjem knjig ali pa z denarnimi prispevki. — Doslej so darovali gg.: Fil. Stubelj 21, M. Stubelj realca 5 in VI. Poljšak 16 knjig, in g. M. Stubelj je nabral v veseli družbi K 3.— Naj jim bo izrečena tem potom najprisernejša hvala. Vivant sequentes! — Odsek za oskrbo ljudske knjižnice.

Načrt za železnico na vrh Triglav sta napravila inženirja J. Planinski in F. Steiner. Triglav je najvišja gora na Slovenskem in slovenskem jugu sploh. Visoka je 2864 metrov. Z njegovega vrha je videti ozemlje, ki je veliko 64.000 štirjaskih kilometrov. Inženirja računata, da bi se vozilo po tej železnici po 15.000 popotnikov na leto.

Poštni urad v Parni je dovolilo ministerstvo za trgovino.

Esperantski kongres. — Od 16.—22. avg. t. l. se vrši v Draždanah četrti mednarodni esp. kongres, ki bo daleko presegal svoje prednike in ki bo pomenjal znaten korak naprej v vprašanju svetovnega jezika. Pokrovitelj kongresu, na katerem se bo igrala tudi Goethejeva „Ifigenija na Tauridi“ v esp. jeziku, je saksonski kralj Friderik Avgust. O kongresu samem poročamo po izidu natančneje. Ob tej priliki opozarjamo na „slovenski esperantski krožek“, ki daje radevolje pojasnila glede util, ki razpošilja zastoj vsem, ki se zanimajo za svetovni jezik, tozadevne brošure in letake ter na slovensko esperantsko slovnico, ki izide takoj, kakor hitro se oglasi dovolj naročnikov. Podprite to novo podjetje z mnogostevilnimi naročili (knjiga bo stala približno 2 K ter se razpošilja po poštnem povzetju), da se razširi svetovni jezik tudi med Slovenci; to bo velikega pomena za naš majhen narod, ker je tako zaslovi med drugim naša procvitajoča književnost čez ozke domače meje. Da omogočite izdajo te preprotno knjige, pošljite nemudoma svoj natančen naslov kot naročnik na imenovani krožek (Juršinci pri Ptuj, Štajersko), četudi ne nameravate postati esperantist.

Z odličnim spoštovanjem
udani Ljuderit Koser.

Velika jubilejska slavnost v postojnski jami. — V proslavo vladarskega jubileja presv. cesarja vrši se v soboto dne 15. avgusta t. l. (na

praznik Marijinega vnebovzeta) ob 3. uri popoldne v slavnostno razsvetljeni postojnski jami veliko jubilejno slavlje, ob sodelovanju dveh godb: godbe bosansko hercegovskega pešpolka št. 4 iz Trsta in postojnske jamske godbe.

Kobariško elepševalno pogodbovalno društvo priredi 15. t. m. ob 3. pop. na trgu javno tombolo s sledetimi dobitki: 1. amba: žemska obleka; 2. terna: gnat; 3. kvaterna: oralo; 4. tinkvina: prasek; 5. tombola: mlada junica. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Zloraba prižlice in spovednice. — Župljani fare na Jančah na Kranjskem so tožili svojega župnika Ivana Dobnikarja, ker jih je ta na prižnici zmerjal in psoval. V četrtek je končala ta pravda pred ljubljanskim deželnim sodiščem. Vlekla se je nad eno leto. Župnik je bil obsojen na 200 K denarne kazni oziroma 20 dni zapora in na poravnavo stroškov, ki znašajo par tisočakov. Iz te pravde se je razvidelo, da je župnik kot spovednik zapeljeval ljudi h krivi prisegi. Nekaterim dušnim pastirjem dandanes ni nič več svetega. Kaj Kristus, kaj njegovi nauki, belo rumena zasa papeške oblasti, ta jim vihira pred očmi, da še križa ne vidijo.

Izlet v Prago na razstavo se vrši v četrtek 13. t. m. ob 11. uri dopoldne z državnega kolodvora. Priglasenim inzletnikom se morejo pridružiti še novi do odhoda.

Sestanek pred odhodom v ulici Sv. Ivana št. 7. v prostorih „Trgovsko-obrtnega društva“.

Nesreča v Dornbergu. — Kerševani Karel, trgovec in gostilničar v Dornbergu je hotel 7. t. m. zvečer popraviti acetilenski aparat, in ni vedel, pa je v njem še plin. Ko je prišel s svečo zraven in odprl petelina, se je kotel raztresel in ga nevarno ranil po obrazu in po rokah.

Čudne šale. — V neki gostilni je sedela večja družba. Rihard Baccodoro in Karol Ravič sta si za šalo malo preresetavala ude v veliko zabavo okoli stoječih, dokler ni padel prvi na tla in si tako ranil nogo, da ni mogel več ustati. Prenesli so ga v bolnišnico k usmiljenim bratom.

Slekel se je v pijanosti na dvorišču neke gostilne v tržaški ulici neki A., ne da bi se tega zavedal. Vstal je, ko se je naspal in šel v sami srajci na policijo, češ da je izgubil obleko. Komaj zjutraj je prinesel krčmar iz tržaške ulice njegovo obleko na policijo.

Aretovana begunca. — V soboto sta bila aretovana dva vojaka-begunca, ki sta služila pri mornarici v Pulju in sicer 20-letni Ivan Weissenegger iz Koroškega in 19-letni Koch iz Štajerskega. Poslali so jih nazaj v Pulj.

Izpred sodnje. — V soboto je bil kaznovan Alojzij Mosettig na 30 K globe vsled besed „ignorante sciavo porco“, katere je zabrusil v obraz g. B.

Javel plus prirede fantje v nedeljo 16. t. m. v Št. Ferjanu na pušči vrh Grojne.

Krajna organizacija jugoslovanske social.-demokratske stranke priredi v nedeljo 16. t. m. v gostilni sodruga H. Batističa v Vrtojbi veliko veselico s 3 igrami, petjem, tamburanjem in plesom. Natančen program se objavi pravočasno. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Zgubil se je pes brak, 8 mesecev star, ki sliši na imo „Perun“ ter je sivo-črn. Kdor ga pripelje, dobi primerno nagrado od g. Josipa Rakovšček-a pri Sv. Luciji.

Jako znamenit činitelj pri hranjenju otrok je moka „KUFKE“, katere povzročuje vsled bogate vsebine redilnih snovi, močan razvoj mišic in okostja. „Kufke“ je tako lahko prebavljiva, da je lahko najslabši želodček dojenčkov prenaša. Ne odpusča nikakih nepravilnosti v prebavi in odstranjuje pri otrocih tako pogosto nastopajoče črevesne katarje, driske in bruhanja itd.

„Der Säugling“ jako poučna knjiga, dobiti je brezplačno v prodajalnah ali pa pri R. Kufke, Dunaj III.

Zveza narodnih društev.

V zadnji odhodovi seji „Zveze narodnih društev“, se je sklenilo:

1. da se napravi velika centralna knjižnica, iz katere se bo začelo posojevati knjige v posameznih serijah „Zvezinim“ društvom s 1. oktobrom.

2. da bo imela „Zveza narodnih društev“ svoj lokal in sicer v hiši „Trgovsko-obrtno zadrugo“ v ulici sv. Ivana št. 7. V svojem lokalu bo začela posloovati v najkrajšem času. Vse podrobnosti pravočasno.

3. da se napravijo „Zvezina znamenja“.

4. da plačajo sodelujoča društva le polovico vstopnine pri veseljah.

5. da morajo sl. društva čim preje naznaniti „Zvezi“, kdaj in v kakem obsegu mislijo prirediti svoje veselice, kakor tudi da morajo vpsolati po dva izvoda vspeveda „Zvezi“ za njen arhiv.

Bratno in pevsko društvo v Št. Andrežu priredi v nedeljo, dne 6. septembra veliko veselico. Na vspevedu je bode drama v 4 dejanjih „Sad greha“.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Na izvoznem trgu v Gorici je bilo prodanih včeraj 50 kvintalov jabolk po 12 K, 60 kvintalov hrušk po 20 K, 15 kvintalov breskev po 38 K, 40 kvintalov češpelj po 14 K, 50 kvintalov grozdja po 46 K, 30 kvintalov stročnega fižola po 14 K, 40 kvintalov krompirja po 7 K in 35 kvintalov paradižnic (pomodoro) po 8 K.

Ústredni banka českých spořitelů v Prazi ustanovila v soglasju z Zvezo českoslovanskega uradništva denarniških zavodov v Pragi po vzoru „Penzijske zveze nemških hranilnic“ penzijski zavod v smislu zakona od 16. januarja l. 1906. zak. čl. 1. ex 1907. pod naslovom „Penzijski zavod česko slovanskega denarnišva v Pragi“ z delokrogom obsegajočim vse kraljevine in dežele zastopane v državnem zboru. Ravnateljstvo omenjene banke daje drage volje vsa potrebna pojasnila, zlasti preporočljivo pa je poslati formularje za pristop v svojo nabiranje članov. Predpostavlja se, da c. kr. ministerstvo za notranje stvari ne bo českiemu zavodu odreklo odobrenja, ravno tako ne, kakor je to storilo glede nemškega zavoda.

Penzijski zavod česko-slovanskega denarnišva. — Čim dalje bolj se množijo izjave strokovnih listov zlasti nemških, kakor „Hypothekemarkt“ od dne 1. avgusta t. l. in „Sparkassenzeitung“ od istega dne v zmislu, da bi denarniško uradništvo zadostovalo penzijski dolžnosti potom posebnih oskrbovanj in se tako pravočasno izognilo prisilnemu zavarovanju pri splošnem državnem penzijskem zavodu.

Razne vesti.

Födrianspurg. — Ko so aretirali Födriana, so ga uteknili v omenjeno celico, kjer so se nahajali neki Leoni, Mariotti in Paolazzi. Tem se je takoj omrznel, to tem bolj, ker jim je čuvaj pravil, da ga dolže težkega zločina in da je izvršil že drugih 5 ali 6 zločinov. Födriana jim je pripovedoval, da so našli o morju žensko glavo, in ko so ga potem odvedli v mrtvašnico sv. Justa ter mu pokazali glavo, je rekel, da je spoznal glavo, in da je to glava ljubimke nekega njegovega prijatelja. Ta prijatelj, po imenu Karol, je z njim vred obiskal restavracijo „Gambrius“, ter ga je naprosil, naj ga za par dni skrije z njegovo ljubimko vred v njegovo vilo. Obljubil mu je dati za to 10 napoleonov, kajti iskala ga je oblastnija. Vzel ju je pod streho. Toda zaljubljenca sta se pričela prepirati in on je odšel na policijski inšpektorat v Belvederju, da jih da s pomočjo policije odstraniti iz svojega stanovanja. To se je zgodilo dva dni pred zločinom. Inšpektor mu je odgovoril, da naj gre na sodišče, češ, da to ni njegov posej. Ko se je povrnil domov, je našel tu samo žensko. Ta ga je opraskala. Jaz sem nedolžen, je zaključil Födriana. Da bi imel saj 100.000 kron in mogel z njimi podkupiti čuvaje, da me puste pobegniti. Koliko let utegnem pač dobiti? Dan potem so Födriana zaprli v drugo celico, kjer je sam. Födriana je sedaj v zaporu silno nemiren, v soboto je

vprašal čuvaja, kateri dan v tednu da je. Ko mu je čuvaj rekel, da je sobota, se je Födriana stresel, in potem obmolnil.

Dva ogrska škofa umrla. — Glasom vesti iz St. Moricia je škofa dr. P. Szmecsanvija zadela kap, in je kmalu na to umrl. V soboto je pa umrl rumunski pravoslavni škof Nikola Papea v starosti 83 let.

Sultanova garda. — Mladoturški odbor zahteva od sultana, naj odstrani svojo gardo, ali vsaj del iste. Garda šteje okoli 20.000 mož in je nastanjena v vojašnicah Jildica. V slučaju kake reakcije bi garda utegnila biti nevarna. Sultan se pa tej zahtevi Mladoturkov upira. Sicer se govori, da se ga z vsemi možnimi sredstvi prepriča, da je njegovo življenje v ustavni državi popolnoma varno.

Regnicola umorila Slovenca. — Lazar in Ernest de Carli iz provincije Forli (Romagna) sta umorila Štefana Prelca. Eden ga je ustrelil, drugi pa udaril s sekuro. Regnicola nista mogla videti Slovenca Prelca. Oba sta že pod ključem, kar pa seveda ne bo ohladilo krvi drugim regnikolom, tu čez čas bomo zopet brali o novih junastvih teh prijaznih gostov v Trstu.

Shod slovanskih učiteljev v Pragi. — Na shod slovanskih učiteljev v Prago je prišlo 520 Poljakov, 325 Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov ter 57 Slovakov. Na kolodvoru sta jih pozdravila za mestno občino dr. Schreter, za Slovanski klub dr. Černý in za česko učiteljsko ravnatelj Skala. Med drugimi je govoril silovasi slovaški mučenik Svetožar Huzban-Vajanski, ki so ga udeležniki dvignili na ramena in ga ob navdušenih klicih učiteljskega pozdravljačnega občinstva nesli do Havličkovih ulic.

Spremembe pri poštah raznateljstvih. — Poštna ravnateljstva v Pragi, na Dunaji in v Lvovu se odpravijo ter dobe dosedanjih ravnateljev naslove predsednikov. Obenem se ustanoviti po dve podpredsedniški mesti.

Letošnja volika skupščina družbe sv. Cirila Metoda bo v Ptuj dne 8. septembra.

Kongres slovanskih čenikarjev bo letos, 8. in 9. septembra v Ljubljani.

Divjaška morlica. — Na planini Kovči na Gorenjskem sta lovca grofa Borna, brata Tscharmannu, na živinski način ubila kmeta Matičevca, ki jima je rekel, da nimata nič iskati v kmečkem lovskem revirju. Zabadla sta ga najprej 27krat s konicami svojih gorskih palic, nato sta ga zavlekla pred koto in ga teptala z okovanimi čevlji, iz bodia sta mu oči in ga strašno razmesarila. Divjaka, ki sta poleg tega strašno nemškutarja, sta izročena sodišču.

V samostan je šel ter napravil slovesno obljubo „čistosti“, uboštva in pokorščine v Vencloovu na Nizozemskem 74-letni knez Karel Löwenstein-Rosenburg. Stari menih je bil dvakrat oženjen, drugič s princezino Sofijo Liechtenstein, iz katerega zakona ima pet hčer in dva sina.

Za trgovino z galanterijskim blagom (na drobno in debelo) v Gorici se sprejme

dva mlada trgovska pomočnika mešane stroke

vešča deželnih jezikov, ter z dobrimi spričevili. Vojaštine prosti, in taki, ki so službovali na deželi imajo prednosti.

Ponudbe na naslov:

A. Potatzky-ja naslednik

Gorica.

Glavno zastopstvo

in zalogo kmetijskih strojev prve slovanske tovarne

bratov K. & R. Ježek - Blansko ima

Jos. Dekleva, Gorica

Magistratna ulica št. 1.

Štiri posestva:

jedno v obsegu nad 250 oralov in tri v obsegu po nekaj nad 100 oralov vsako s poslopji in obdelana ter ležeča v rodovitem kraju Istre ob istrski železnici Trst-Buje, so pod ugodnimi pogoji na prodaj.

Na vsakem posestvu se nahaja veliko nasadov američanskih trt; jedno posebno ugodno za vsakega trgovca z vini. — Natančneje poizvedbe pri g. Edvardu Dolenc, veleposestniku v Orehku pri Prestranku ali pa pri g. dr. Mateju Pretner-ju, odvetniku v Trstu.

G. kr.

dvorni založniki

CHRISTOFLE & Co Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

Christofle & Co. — Dunaj I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice šte. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadrugnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550-77. Posojila: 1.699.186-77. — Reservni zaklad: 85.954-35. — Vrednost hiš: 112.328.—

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tuje od K 1-20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Keglišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cunami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Cenj. dame in gospodje — pozor!

Imate e šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane „Original“ le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

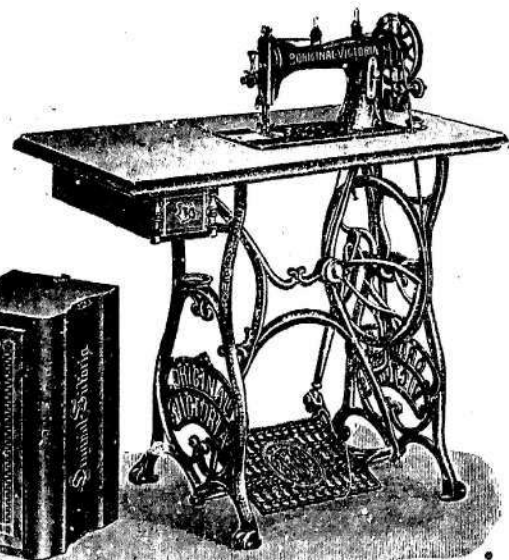
Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdo stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles Puche, orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trditi

KERŠEVANI & ČUK — GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapcirano pohištvo.

Gene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobe na sipe in platno, ogledala, zima in platno.

Naznanilo.

Uljudno naznanjava slav. občinstvu, da sva preselila svojo zalogo koruze, otrobi, ovsu in drugih deželnihi pridelkov iz Starega trga št. 9

v ulico sv. Antona šte. 4

(kjer je bila prej zaloga g. fl. Bozzinija).

Priporočava se za obilen obisk

Laurenčič & Domicelj.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!